

Cuprins

Prolog / 7

Primul cîntec înaintea nașterii / 12

Al doilea cîntec înaintea nașterii / 21

Al treilea cîntec înaintea nașterii / 25

Al patrulea cîntec înaintea nașterii / 31

Al cincilea cîntec înaintea nașterii / 41

Al șaselea cîntec înaintea nașterii / 46

Al șaptelea cîntec în bardo / 49

Al optulea cîntec înaintea nașterii / 51

Al noulea cîntec înaintea nașterii / 57

Al zecelea cîntec înaintea nașterii / 64

Al unsprezecelea cîntec înaintea nașterii / 73

Al doisprezecelea cîntec înaintea nașterii / 76

© 2012 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: ilustrație de Marius Filipoiu
Foto autor : Octavian Tibăr

www.cartearomaneasca.ro

Editura CARTEA ROMÂNEASCĂ
București, Calea Victoriei nr. 115, sector 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României :

GĂLĂȚANU, MIHAIL

Doisprezece cîntece înaintea nașterii / Mihail Gălățanu. – București:
Cartea Românească, 2012

ISBN 978-973-23-2956-6

821.135.1-1

Printed in ROMANIA

Mihail Gălățanu

Douăsprezece cîntece
înaintea nașterii

CARTEA ROMÂNEASCĂ

2012

AL PATRULEA CÎNTEC ÎNAINTEA NAȘTERII

Alunec. Aproape fără să vreau. Violent. Vertiginos, alunec.
E un curent marin, o maree. Un fel de aspirator uriaș
în care toate lucrurile, aerul, vremea, zeii, particulele conspiră
să mă nască.

Alunec. Alunec continuu. De oricine m-aș agăța,
de oricine
m-aș ține,
timpul glisează sub mine,
deși,
aici,
nu e timp.

Mi se face de scutece. De păr. De portaluri. Ogive. Atice.
Antice. De biserică trasă în jos, coborîță pînă în pîntece de
mamă.
De cingătoare. De cataramă. De flăcăiandru, cu mustăți mijite
și ișite prin femei, prin codane sumețite. Mi se face de naștere,
hei, mi se face
de naștere, bă, auziți, de ce mi se făcu mie, tocma' de naștere,
de lunecare prin cele
oglinzi maștere. Mi s-a tot făcut de naștere,
dintr-o apă cutremurată,
dintr-o ulcică de lut.
Mi s-o făcut de naștere,
de la Moldova, de pe Prut.
De acolo de unde vine neamul meu,
de la Galați
și de la Covurlui,
lari și penafț,
baibui și tebui.

Mîna mea de dinainte de naștere cîntă. Picioarul meu de dinainte de naștere s-a hotărît să facă larmă. Ochiul meu, ăla mai nenăscut, de-atunci întruna plînge. Plînge cu subiecte, cu teme, cu laitmotive, cu fresce votive.

Patul de moarte mi-a fost plin de scutece. Mototolite. Că acolo
te naști. Altfel, cum ai vrea să fie? Nu e ăla locul
în care te ivești tu
prima oară
în lume?
E ca Sulina,
locul unde,
cum zice clișeul,
pe pământ românesc,
pentru prima oară
soarele
își topește seul.

Sînt filmat cu încetinitorul – și de asta,
numai
din cauza asta
îmbătrînesc.
Sînt filmat
cu visul și cu zborul.

Sînt filmat
pretutindeni.
Despre mine
cineva
raportează. Viața mea, de fapt, este filmată cu încetinitorul și
devine mai bătrînă,
mai blîndă.

Viața mea este dată pe rapid înainte. Deși intră, din ce în ce
mai mult, în *ralenti*. Viața mea, în care tot timpul, de la un
capăt la altul al peliculei, am jucat
tenis cu piciorul.
Viața mea, chircită.
Viața mea, șezîndă.
*Sînt întotdeauna meciul cel mare
care se dă în reluare.*

Am învins?
Am ratat monumental?
Nici nu mai contează.
Viața mea defilează. Pe rapid înainte. Viața mea
Delirează. Cu încetinitorul.

De la sfîrșitul lumii de anul trecut
pînă la sfîrșitul lumii de anul ăsta
a mai trecut o lume fără sfîrșit. O mie de ani
sau, poate, numai două luni.
Asta e numai după cum simți timpul
iar timpul îl simți ca pe reumatism.
Am început să simt timpul în unghii. Sau în genunchi. Sau în
tibiai.

De la sfîrșitul lumii de anul trecut
pînă la sfîrșitul lumii de anul ăsta
a mai trecut un sfîrșit al lumii, între timp.

Și eu am început să măsoar
timpul
în riduri. Și în cearcăne. O sută de cearcăne, ba nu, o mie
au trecut de cînd nu ne-am mai văzut. Și pînă
o să ne mai vedem
or să treacă
zece mii de ochi orbi
din găvane de corbi
care s-au închis
peste abis.